

ŽELIMIR KOŠČEVIĆ

Búcsú Néray Katalintól

Mivel már a nyolcvanas évek közepén együttműködtem a budapesti Múcsarnokkal, akkoriban találkoztam először Néray Katalinnal új munkahelyén. Később, amikor csatlakozott az ICOM kezei között működő Modern Művészeti Múzeumok Nemzetközi Bizottsága (ICOM-CIMAM) hivatásosainak nagy családjához, szinte rendszeresen találkoztunk az éves konferenciákon, sőt budapesti látogatásaim során akár évente többször is. Más alkalom is volt a találkozásra, ugyanis közösen vettünk részt a Műkritikusok Nemzetközi Szövetségének (AICA) és a Kurátorok Nemzetközi Szövetségének (IKT) a munkájában.

Nehéz megmondani, mennyire ismertem valójában, hiszen mégiscsak nagy távolságokról van szó, de amikor találkoztunk, ott tudtuk folytatni a beszélgetést, ahol abbahagytuk. Olykor bevezető és ismétlések nélkül. Lelkesen dolgoztunk a közös projekteken, hasznos tanácsokat adtunk egymásnak, és munkánk szempontjából fontos információkat osztottunk meg. Mivel egy ideig a CIMAM Végrehajtó Bizottságában dolgoztam, azzal a javaslattal álltam elő, és rá is beszéltem Katalint, hogy Budapesten és Pécsen lássa vendégül a CIMAM tagjait. Több mint sikeres volt! A közösen végzett projektek közül a legambiciózusabb *A modernség talánya – Válogatás a Pompidou Központ gyűjteményéből* című nagy kiállítás, amelyet Katalin a Ludwig Múzeum új helyének megnyitó kiállításaként programjába illesztett. Nem tévedett. Több mint remek volt! Tudom,

Folyóiratunk és intézetünk hálával emlékezik Néray Katalinra, aki kapcsolataival és tapasztalatával segítette a munkánkat, és 2002-ben soron kívül helyet biztosított a František Kupka és Otto Gutfreund műveit bemutató első nagyszabású kiállításunk számára a Ludwig Múzeumban.

hogy Katalin és csapata megdolgozott érte, de a kiállítás sikere minden várakozáson felüli volt.

Halálhíre az Isztambuli Biennálé megnyitásán ért minket, és mindannyiunkat – az osztrák, a német, a török, a horvát és a szerb kollégákat, akik azon az estén egy Taxim tér közeli étteremben ültünk – megdöbentett és elszomorított. Mindannyian ismertük Katalint, és tudtuk, hogy velünk kellene lennie, azonban...

Legyen e néhány sor az utolsó üdvözlő kolléganőmnek és barátnőmnek, Néray Katalinnak, barátjától és kollégájától, Želimir Koščevićtől.

Fehér Tilda fordítása

